

พิเศษ การลงทุน

✔ สมบัติ นราวุฒิชัย

เลขาธิการ สมาคมนักวิเคราะห์หลักทรัพย์

เทคนิคการใช้ Technical Analysis

นักลงทุนในตลาดหุ้นส่วนใหญ่พอจะทราบกันดีอยู่แล้วว่า การวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis) ก็คือ การวิเคราะห์แนวโน้มหุ้นจากกราฟราคาและปริมาณซื้อขายหุ้น รวมไปถึงกราฟที่เรียกว่า Indicator อีกหลายรูปแบบที่มีนักคิดค้นสร้างสูตรส่วนผสมแล้วเกิดเป็นกราฟที่ช่วยคาดคะเนทิศทาง เช่น RSI MACD ฯลฯ

ที่จริงนอกจากในตลาดหุ้นแล้ว ในแวดวงตลาดค้าเงินตราต่างประเทศ ตลาดล่วงหน้าสินค้าโภคภัณฑ์ทั้งหลาย เช่น น้ำมัน ทองคำ ฯลฯ ก็ใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคควบคู่ไปกับการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง

จุดสำคัญที่ทำให้บรรดานักวิเคราะห์ นักลงทุน และนักเก็งกำไรจำนวนมากนิยมใช้การวิเคราะห์เทคนิค (ไม่ว่าจะใช้ร่วมกับการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน หรือใช้เทคนิคล้วนๆ ก็ตาม) ก็เนื่องจากสามารถทำนายทิศทางราคาต่อไปข้างหน้าได้พอสมควร บอกบริเวณราคาที่น่าจะมีแรงขายได้จากแนวต้าน และบอกราคาที่น่าจะมีคนช่วยกันซื้อจากแนวรับ เป็นต้น

เรียกว่าพันธกันจะจะ โดยใช้ทฤษฎีเก่าแก่ที่นักเทคนิคชั้นนำของโลกเขียนไว้ ร่วมกับผลการสังเกตการณ์หรือผลทดสอบผลลัพธ์ของการใช้เครื่องมือทางเทคนิคแต่ละชิ้น

สำหรับในแวดวงตลาดหุ้นไทยนั้น ผมพบว่ามีการวิเคราะห์ทางเทคนิคมาแล้วไม่ต่ำกว่า 27 ปี หรืออาจนานกว่านั้นก็ได้ ก่อนที่ผมจะเดินเข้าสู่ตลาดหุ้นไทย

ประมาณช่วงปี 2529-2530 วันที่ผมยังทำงานอยู่ที่ธนาคารแห่งหนึ่ง และเป็นช่วงที่ผมเริ่มต้นลงทุนในตลาดหุ้นใหม่ๆ มีนักลงทุนจำนวนหนึ่งในตลาดหุ้นที่ได้สนใจใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคแล้ว

ขณะที่ผมและเพื่อนๆ ที่ธนาคารก็ได้ใช้เวลาหลังเลิกงานทำการวิเคราะห์ทั้งการเงินของบริษัทหุ้นที่เราสนใจ และเพื่อความรอบคอบจึงนำข้อมูลวิเคราะห์ทางเทคนิคมาประกอบกับการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานด้วย

สมัยนั้นยังไม่มี Software วิเคราะห์เทคนิคแพร่หลายในไทยแบบทุกวันนี้ ผมต้องเก็บดัชนีตลาดหุ้นและราคาหุ้นของตัวที่เราสนใจ และคำนวณหาเส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ จากนั้นให้เครื่อง PC ทำเป็นกราฟผาม้าง เล็งหาสัญญาณซื้อขายกัน

ปี 2531 ผมได้เข้ามาทำงานเป็นนักวิเคราะห์หลักทรัพย์เต็มตัว ก็พบว่าช่วงนั้นหลายๆ บล.รวมทั้ง บล.ที่ผมทำงานอยู่มีงานวิเคราะห์ทางเทคนิคบริการลูกค้าแล้ว ด้วย Software Computer ที่ดีขึ้นพอสมควร

ผมเองเริ่มต้นชีวิตนักวิเคราะห์ด้วยการเป็นนักวิเคราะห์ด้านปัจจัยพื้นฐาน แต่มีบางจังหวะของชีวิตทำงานที่ได้รับโอกาสโดดข้ามไปทำงานวิเคราะห์ทางเทคนิคอยู่เต็มๆ ช่วง 2533-2535 ก่อนที่จะโยกกลับมาดูงานวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานควบคู่ไปกับการคุมทีมนักวิเคราะห์เทคนิคไปพร้อมกัน

ชีวิตจึงคุ้นเคยกับบรรดานักวิเคราะห์ทางเทคนิครุ่นแรกๆ มากพอสมควร และยืนยันได้เลยว่า ประเทศไทยมีบุคลากรที่มีองค์ความรู้ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิคเพื่อเล่นหุ้น ไม่แพ้ประเทศย่านเอเชียด้วยกัน

การวิเคราะห์ทางเทคนิค ก็มีทั้งจุดที่ใช้ประโยชน์ได้ดี และก็มีจุดโหว่บางมุมที่ต้องระวัง จำเป็นต้องสังมประสพการณ์และความชำนาญจากการเรียนรู้ที่ยาวนานเหมือนๆ กับวิชาความรู้ด้านอื่นๆ

เทคนิคของการใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคที่อยากนำเสนอให้คุณผู้อ่านหลายท่านที่ยังอยู่ในช่วงแรกๆ ของการฝึกฝนสนใจวิเคราะห์ทางเทคนิค มีดังต่อไปนี้

1. ไม่ควรใช้กับหุ้นที่มีการซื้อขายน้อย หรือมีคนคุมเกมราคาได้

แนวรับกับแนวต้านจะไร้ความหมายทันที ถ้าหุ้นนั้นถูกซื้อขายด้วยนักลงทุนจำนวนน้อย หรือเป็นหุ้นเล็กที่มีคนปั่นลากไปลากมาได้

หุ้นที่เหมาะสมกับการวิเคราะห์ทางเทคนิคคือ หุ้นที่มีขนาดใหญ่และมีมูลค่าการซื้อขายโดยธรรมชาติมากๆ และสม่ำเสมอมานาน การคาดคะเนความคิดของคนส่วนใหญ่มีโอกาสถูกต้องมากกว่าของคนแค่ไม่กี่คน

2. ต้องปรับค่าการใช้ให้เหมาะสมกับหุ้นในแต่ละตัว
ยกตัวอย่างเช่น เปิดตำราต่างประเทศเขียนถึง RSI ซึ่งจะมีการบอกว่าจะระดับ 70% ขึ้นไปเป็นเขต Overbought ส่วน 30% ลงไปเป็นเขต Oversold ต้องไม่นำไปใช้โดยไม่ปรับแต่ง หุ้นในประเทศไทยนั้น สวิงสวยยิ่งกว่าหุ้นในประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยเฉพาะต้นตำรับของตลาดหุ้นสหรัฐฯ (ซึ่งพิสูจน์ได้ด้วยค่าสถิติเปรียบเทียบ)

ดังนั้น ระดับ Overbought ของหุ้นไทยหลายหุ้นหรือ SET Index จึงอาจวิ่งเกิน 70% ได้เยอะเยาะ และยามดิ่งลงต่ำกว่า 30% ได้มากมาย

สิ่งที่ต้องศึกษาคือ การเปิดกราฟย้อนหลังหลายๆ ปี และจดบันทึกว่า หุ้นตัวนั้นมักจะ Peak ด้วย RSI (หรือ Indicators อื่น) แถวไหน เป็นต้น

3. ถ้าซื้อด้วยเทคนิค อย่าลืมปิดเกมด้วยเทคนิค

ถ้าคุณตัดสินใจเข้าซื้อหุ้นใดด้วยสัญญาณทางเทคนิค (ที่วิเคราะห์มาอย่างดีแล้ว) โดยไม่ได้ให้น้ำหนักกับการพินิจ

วิเคราะห์อย่างละเอียดทางด้านปัจจัยพื้นฐาน

คุณก็อย่าลืมปิดเกมนั้นด้วยเทคนิคไม่ว่าจะกำไรหรือขาดทุนในตอนจบ โดยเฉพาะตอนขาลงนั้น หลายๆ ครั้ง ที่หุ้นประเทศไทยสามารถลงได้อย่างลึกกล้าและฉับไว

บรรดามือเก่าในการเก็งกำไร จะมีจุด Stop loss ซึ่งหมายถึงกีดฟันขายปิดเกมเพื่อไม่ให้ขาดทุนเกินกว่านั้น

สัญญาณขายทางเทคนิคที่อาจจะมาจากการตกแนวรับใหญ่ การตกจากเส้นค่าเฉลี่ยที่ใช้ หรือ MACD ตัดลง ฯลฯ ก็เป็นจุดที่บอกชัดเจนสำหรับการตัดสินใจ

4.อย่าใช้เวลาช่วยดูในการวิเคราะห์หุ้นทางเทคนิค

ในฐานะที่เคยรับบทวิเคราะห์ทางเทคนิคมาพอสมควร รวมถึงเป็นผู้สอนวิชาวิเคราะห์ทางเทคนิคมาประมาณกว่า 10 ปี ผมไม่คิดว่าจะสามารถใช้เวลาแค่ 1 นาทีดูกราฟหุ้นตัวที่เราไม่ได้ดูอยู่ประจำ แล้วฟันธงขายไปเลยครับ ช้อไปเลยครับ มันน่าจะมีจุดโหว่เยอะ

ผมยกตัวอย่างคุณมองกราฟรายวันของหุ้นตัวหนึ่ง มีเส้นเฉลี่ย 4 เส้น มี Indicators อีก 3 ตัว คุณย่อมต้องใช้ความคิดพิจารณาระดับหนึ่ง เช่น พบว่าเป็นสัญญาณซื้อ

แต่ถ้าดูภาพที่ใหญ่ขึ้น โดยเรียกกราฟรายสัปดาห์มาดู ก็พบว่ามีการอบแนวต้านจากเส้นแนวโน้มใหญ่ หรือมี Peak ที่สำคัญมากเมื่อ 2 ปีก่อน รोजอเป็นแนวต้านอยู่สูงขึ้นไปแค่ 3% คุณก็ต้องเปลี่ยนใจเชื่อแนวต้านใหญ่มากกว่า เลยไม่ซื้อ

ดังนั้น แนะนำให้โปรดใช้เวลาพิจารณายาวกว่าช่วยดูไม่ว่าคุณจะนิยามตัวเองเป็นนักเก็งกำไรที่สั้นมากก็ตาม

5.ใช้บทวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานช่วยคัดกรองก็น่าจะเป็นประโยชน์

การดูบทสรุปของนักวิเคราะห์ด้านปัจจัยพื้นฐาน ไม่น่าจะทำให้คุณต้องเสียเวลามากนัก ทั้งนี้เพื่อไม่ให้คุณหลุดเข้าไปเล่นหุ้นที่พื้นฐานธุรกิจไม่เหมาะสมกับราคา รวมถึงหลุดจากบรรดาหุ้นปั่นๆ

กรองชั้นแรกจากนักวิเคราะห์พื้นฐาน แล้วต่อยอดด้วยสัญญาณเทคนิคที่พิจารณาอย่างดีน่าจะเป็นสูตรสำเร็จที่ดี เช่นเดียวกับที่ผมได้รับฟังว่านักลงทุนที่ประสบความสำเร็จหลายคนก็ใช้วิธีนี้

วันนี้พื้นที่คอลัมน์เต็มแล้ว พบกันใหม่เดือนหน้า และฝากถึงบรรดาผู้ติดต่อกับผู้ลงทุน และนักวิเคราะห์ รวมถึง บจ.ว่า สมาคมฯ จะจัดอบรม “UPDATE ประเด็นเด็ด...กรณีพิพาท และแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ที่ถูกต้องฯ” ศุกร์ที่ 14 มิ.ย. ค่าสัมมนา 700-900 บาท เท่านั้น ติดต่อ 02-229-2355 ■